

Bachur

1. Leviticus 23

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש אלה הם
מועדי: ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון
מקרא קדש כל מלאכה לא תעשו שבת הוא ליהוה בכל
מושבתים: אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו אתם
במועד: בחדש הראשון בארבעה עשר לחדש בין הערבים
פסח ליהוה: ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות ליהוה
שבעת ימים מצות תאכלו: ביום הראשון מקרא קדש יהיה
לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו: והקרבתם אשה ליהוה
שבעת ימים ביום השביעי מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא
תעשו: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם
את קצירה והבאתם את עמר ראשית קצירכם אל הכהן: והניף
את העמר לפני יהוה לרצונכם ממחרת השבת יניפנו הכהן:
ועשיתם ביום הניפכם את העמר כבש תמים בן שנתו לעלה
ליהוה: ומנחתו שני עשרנים סלת בלולה בשמן אשה ליהוה
ריח ניחח ונסכה יין רביעת ההין: ולחם וקלי וקרמל לא תאכלו
עד עצם היום הזה עד הביאכם את קרבן אלהיכם חקת עולם

לדרתיכם בכל משבתיכם: וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה שבע שבתות תמימת תהיינה: עד ממחרת השבת השביעת תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה ליהוה: ממושבתיכם תביאו לחם תנופה שתיים שני עשרנים סלת תהיינה חמץ תאפינה בכורים ליהוה: והקרבתם על הלחם שבעת כבשים תמימים בני שנה ופר בן בקר אחד ואילם שנים יהיו עלה ליהוה ומנחתם ונסכיהם אשה ריח ניחח ליהוה: ועשיתם שעיר עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים: והניף הכהן אתם על לחם הבכורים תנופה לפני יהוה על שני כבשים קדש יהיו ליהוה לכהן: וקראתם בעצם היום הזה מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו חקת עולם בכל מושבתיכם לדרתיכם: ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך בקצרך ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא קדש: כל מלאכת עבדה לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה: וידבר יהוה אל משה לאמר: אך בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפרים הוא מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשותיכם והקרבתם אשה ליהוה: וכל מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי יום כפרים

הוא לכפר עליכם לפני יהוה אלהיכם: כי כל הנפש אשר לא תענה בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה: וכל הנפש אשר תעשה כל מלאכה בעצם היום הזה והאבדתי את הנפש ההוא מקרב עמה: כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל משבתיכם: שבת שבתון הוא לכם ועניתם את נפשיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה חג הסכות שבעת ימים ליהוה: ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו: שבעת ימים תקריבו אשה ליהוה ביום השמיני מקרא קדש יהיה לכם והקרבתם אשה ליהוה עצרת הוא כל מלאכת עבדה לא תעשו: אלה מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש להקריב אשה ליהוה עלה ומנחה זבח ונסכים דבר יום ביומו: מלבד שבתת יהוה ומלבד מתנותיכם ומלבד כל נדריכם ומלבד כל נדבותיכם אשר תתנו ליהוה: אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי באספכם את תבואת הארץ תחגו את חג יהוה שבעת ימים ביום הראשון שבתון וביום השמיני שבתון: ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים וענף עץ עבת וערבי נחל ושמחתם לפני יהוה אלהיכם שבעת ימים: וחגתם אתו חג ליהוה שבעת ימים בשנה חקת עולם לדרתיכם בחדש השביעי

תחגו אתו: בסכת תשבו שבעת ימים כל האזרח בישראל ישבו בסכת: למען ידעו דרתיכם כי בסכות הושבתי את בני ישראל בהוציאני אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: וידבר משה את מעדי יהוה אל בני ישראל:

2. Leviticus 27

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם איש כי יפלא נדר בערכך נפשת ליהוה: והיה ערכך הזכר מבן עשרים שנה ועד בן ששים שנה והיה ערכך חמשים שקל כסף בשקל הקדש: ואם נקבה הוא והיה ערכך שלשים שקל: ואם מבן חמש שנים ועד בן עשרים שנה והיה ערכך הזכר עשרים שקלים ולנקבה עשרת שקלים: ואם מבן חדש ועד בן חמש שנים והיה ערכך הזכר חמשה שקלים כסף ולנקבה ערכך שלשת שקלים כסף: ואם מבן ששים שנה ומעלה אם זכר והיה ערכך חמשה עשר שקל ולנקבה עשרה שקלים: ואם מד הוא מערכך והעמידו לפני הכהן והעריך אתו הכהן על פי אשר תשיג יד הנדר יעריכנו הכהן: ואם בהמה אשר יקריבו ממנה קרבן ליהוה כל אשר יתן ממנו ליהוה יהיה קדש: לא יחליפנו ולא ימיר אתו טוב ברע או רע בטוב ואם המר ימיר בהמה בבהמה והיה הוא ותמורתו יהיה קדש: ואם כל בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן ליהוה והעמיד

את הבהמה לפני הכהן: והעריך הכהן אתה בין טוב ובין רע
בערכך הכהן כן יהיה: ואם גאל יגאלנה ויסף חמישתו על
ערכך: ואיש כי יקדש את ביתו קדש ליהוה והעריכו הכהן בין
טוב ובין רע כאשר יעריך אתו הכהן כן יקום: ואם המקדיש
יגאל את ביתו ויסף חמישית כסף ערכך עליו והיה לו: ואם
משדה אחזתו יקדיש איש ליהוה והיה ערכך לפי זרעו זרע
חמר שערים בחמשים שקל כסף: אם משנת היבל יקדיש
שדהו בערכך יקום: ואם אחר היבל יקדיש שדהו וחשב לו
הכהן את הכסף על פי השנים הנותרת עד שנת היבל ונגרע
מערכך: ואם גאל יגאל את השדה המקדיש אתו ויסף חמישית
כסף ערכך עליו וקם לו: ואם לא יגאל את השדה ואם מכר
את השדה לאיש אחר לא יגאל עוד: והיה השדה בצאתו ביבל
קדש ליהוה כשדה החרם לכהן תהיה אחזתו: ואם את שדה
מקנתו אשר לא משדה אחזתו יקדיש ליהוה: וחשב לו הכהן
את מכסת הערכך עד שנת היבל ונתן את הערכך ביום ההוא
קדש ליהוה: בשנת היובל ישוב השדה לאשר קנהו מאתו
לאשר לו אחזת הארץ: וכל ערכך יהיה בשקל הקדש עשרים
גרה יהיה השקל: אך בכור אשר יבכר ליהוה בבהמה לא
יקדיש איש אתו אם שור אם שה ליהוה הוא: ואם בבהמה
הטמאה ופדה בערכך ויסף חמישתו עליו ואם לא יגאל ונמכר

בערכך: אך כל חרם אשר יחרם איש ליהוה מכל אשר לו מאדם ובהמה ומשדה אחזתו לא ימכר ולא יגאל כל חרם קדש קדשים הוא ליהוה: כל חרם אשר יחרם מן האדם לא יפדה מות יומת: וכל מעשר הארץ מזרע הארץ מפרי העץ ליהוה הוא קדש ליהוה: ואם גאל יגאל איש ממעשרו חמשייתו יסף עליו: וכל מעשר בקר וצאן כל אשר יעבר תחת השבט העשירי יהיה קדש ליהוה: לא יבקר בין טוב לרע ולא ימירנו ואם המר ימירנו והיה הוא ותמורתו יהיה קדש לא יגאל: אלה המצות אשר צוה יהוה את משה אל בני ישראל בהר סיני:

3. Exodus 32

וירא העם כי בשש משה לרדת מן ההר ויקהל העם על אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו: ויאמר אלהם אהרן פרקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם בניכם ובנתיכם והביאו אלי: ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב אשר באזניהם ויביאו אל אהרן: ויקח מידם ויצר אתו בחרט ויעשהו עגל מסכה ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים: וירא אהרן ויבן מזבח לפניו ויקרא אהרן ויאמר חג ליהוה מחר: וישכימו ממחרת ויעלו עלת ויגשו שלמים וישב העם לאכל ושתו ויקמו לצחק: וידבר יהוה אל משה לך רד כי

שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים: סרו מהר מן הדרך
אשר צויתם עשו להם עגל מסכה וישתחוו לו ויזבחו לו ויאמרו
אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים: ויאמר יהוה
אל משה ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא: ועתה
הניחה לי ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול: ויחל
משה את פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה אפך בעמך
אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביד חזקה: למה יאמרו
מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג אתם בהרים ולכלתם מעל
פני האדמה שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך: זכר
לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בד
ותדבר אלהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ
הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם: וינחם יהוה על
הרעה אשר דבר לעשות לעמו: ויפן וירד משה מן ההר ושני
לחת העדת בידו לחת כתבים משני עבריהם מזה ומזה הם
כתבים: והלחת מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים
הוא חרות על הלחת: וישמע יהושע את קול העם ברעה
ויאמר אל משה קול מלחמה במחנה: ויאמר אין קול ענות
גבורה ואין קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע: ויהי כאשר
קרב אל המחנה וירא את העגל ומחלת ויחר אף משה וישלך
מידו [מידיו] את הלחת וישבר אתם תחת ההר: ויקח את

העגל אשר עשו וישרף באש ויטחן עד אשר דק ויזר על פני המים וישק את בני ישראל: ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי הבאת עליו חטאה גדלה: ויאמר אהרן אל יחר אף אדני אתה ידעת את העם כי ברע הוא: ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו: ואמר להם למי זהב התפרקו ויתנו לי ואשלכהו באש ויצא העגל הזה: וירא משה את העם כי פרע הוא כי פרעה אהרן לשמצה בקמיהם: ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל בני לוי: ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל שימו איש חרבו על ירכו עברו ושובו משער לשער במחנה והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרבו: ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל מן העם ביום ההוא כשלושת אלפי איש: ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה: ויהי ממחרת ויאמר משה אל העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל יהוה אולי אכפרה בעד חטאתכם: וישב משה אל יהוה ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי זהב: ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת: ויאמר יהוה אל משה מי אשר חטא לי אמחנו מספרי: ועתה לך נחה את העם אל

אשר דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם: ויגף יהוה את העם על אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן:

4. Numbers 34

וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם באים אל הארץ כנען זאת הארץ אשר תפל לכם בנחלה ארץ כנען לגבלתיה: והיה לכם פאת נגב ממדבר צן על ידי אדום והיה לכם גבול נגב מקצה ים המלח קדמה: ונסב לכם הגבול מנגב למעלה עקרבים ועבר צנה והיה [והיו] תוצאתיו מנגב לקדש ברנע ויצא חצר אדר ועבר עצמנה: ונסב הגבול מעצמון נחלה מצרים והיו תוצאתיו הימה: וגבול ים והיה לכם הים הגדול וגבול זה יהיה לכם גבול ים: וזה יהיה לכם גבול צפון מן הים הגדל תתאו לכם הר ההר: מהר ההר תתאו לבא חמת והיו תוצאת הגבל צדדה: ויצא הגבל זפרנה והיו תוצאתיו חצר עינן זה יהיה לכם גבול צפון: והתאויתם לכם לגבול קדמה מחצר עינן שפמה: וירד הגבל משפם הרבלה מקדם לעין וירד הגבול ומחה על כתף ים כנרת קדמה: וירד הגבול הירדנה והיו תוצאתיו ים המלח זאת תהיה לכם הארץ לגבלתיה סביב: ויצו משה את בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר תתנחלו אתה בגורל אשר צוה יהוה לתת לתשעת

המטות וחצי המטה: כי לקחו מטה בני הראובני לבית אבתם ומטה בני הגדי לבית אבתם וחצי מטה מנשה לקחו נחלתם: שני המטות וחצי המטה לקחו נחלתם מעבר לירדן ירחו קדמה מזרחה: וידבר יהוה אל משה לאמר: אלה שמות האנשים אשר ינחלו לכם את הארץ אלעזר הכהן ויהושע בן נון: ונשיא אחד נשיא אחד ממטה תקחו לנחל את הארץ: ואלה שמות האנשים למטה יהודה כלב בן יפנה: ולמטה בני שמעון שמואל בן עמיהוד: למטה בנימן אלידד בן כסלון: ולמטה בני דן נשיא בקי בן יגלי: לבני יוסף למטה בני מנשה נשיא חניאל בן אפד: ולמטה בני אפרים נשיא קמואל בן שפטן: ולמטה בני זבולן נשיא אליצפן בן פרנד: ולמטה בני יששכר נשיא פלטיאל בן עזן: ולמטה בני אשר נשיא אחיהוד בן שלמי: ולמטה בני נפתלי נשיא פדהאל בן עמיהוד: אלה אשר צוה יהוה לנחל את בני ישראל בארץ כנען:

5. Numbers 1

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחדש השני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר: שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחתם לבית אבתם במספר שמות כל זכר לגלגלתם: מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן: ואתכם יהיו איש

איש למטה איש ראש לבית אבתיו הוא: ואלה שמות האנשים אשר יעמדו אתכם לראובן אליצור בן שדיאור: לשמעון שלמיאל בן צורישדי: ליהודה נחשון בן עמינדב: ליששכר נתנאל בן צוער: לזבולן אליאב בן חלן: לבני יוסף לאפרים אלישמע בן עמיהוד למנשה גמליאל בן פדהצור: לבנימן אבידן בן גדעני: לדן אחיעזר בן עמישדי: לאשר פגעיאל בן עכרן: לגד אליסף בן דעואל: לנפתלי אחירע בן עינן: אלה קריאי [קרואי] העדה נשיאי מטות אבותם ראשי אלפי ישראל הם: ויקח משה ואהרן את האנשים האלה אשר נקבו בשמות: ואת כל העדה הקהילו באחד לחדש השני ויתילדו על משפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה לגלגלתם: כאשר צוה יהוה את משה ויפקדם במדבר סיני: ויהיו בני ראובן בכר ישראל תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה ראובן ששה וארבעים אלף וחמש מאות: לבני שמעון תולדתם למשפחתם לבית אבתם פקדיו במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה שמעון תשעה וחמשים אלף ושלוש מאות: לבני גד תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה גד חמשה

וארבעים אלף ושש מאות וחמשים: לבני יהודה תולדתם
למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושבעים
אלף ושש מאות: לבני יששכר תולדתם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמת מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא:
פקדיהם למטה יששכר ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות:
לבני זבולן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מן
עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה זבולן שבעה
וחמשים אלף וארבע מאות: לבני יוסף לבני אפרים תולדתם
למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה אפרים ארבעים אלף
וחמש מאות: לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם
למטה מנשה שנים ושלשים אלף ומאתים: לבני בנימין תולדתם
למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה בנימין חמשה ושלשים
אלף וארבע מאות: לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמת מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם
למטה דן שנים וששים אלף ושבע מאות: לבני אשר תולדתם
למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מן עשרים שנה

ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה אשר אחד וארבעים אלף
וחמש מאות: בני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם
למטה נפתלי שלשה וחמשים אלף וארבע מאות: אלה
הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל שנים עשר
איש איש אחד לבית אבתיו היו: ויהיו כל פקודי בני ישראל
לבית אבתם מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל:
ויהיו כל הפקדים שש מאות אלף ושלושת אלפים וחמש מאות
וחמשים: והלויים למטה אבתם לא התפקדו בתוכם: וידבר
יהוה אל משה לאמר: אך את מטה לוי לא תפקד ואת ראשם
לא תשא בתוך בני ישראל: ואתה הפקד את הלויים על משכן
העדת ועל כל כליו ועל כל אשר לו המה ישאו את המשכן
ואת כל כליו והם ישרתו וסביב למשכן יחנו: ובנסע המשכן
יורידו אתו הלויים ובחנת המשכן יקימו אתו הלויים והזר הקרב
יומת: וחנו בני ישראל איש על מחנהו ואיש על דגלו לצבאתם:
והלויים יחנו סביב למשכן העדת ולא יהיה קצף על עדת בני
ישראל ושמרו הלויים את משמרת משכן העדות: ויעשו בני
ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו:

Chaver

6. Leviticus 8

וידבר יהוה אל משה לאמר: קח את אהרן ואת בניו אתו ואת
הבגדים ואת שמן המשחה ואת פר החטאת ואת שני האילים
ואת סל המצות: ואת כל העדה הקהל אל פתח אהל מועד:
ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ותקהל העדה אל פתח אהל
מועד: ויאמר משה אל העדה זה הדבר אשר צוה יהוה
לעשות: ויקרב משה את אהרן ואת בניו וירחץ אתם במים:
ויתן עליו את הכתנת ויחגר אתו באבנט וילבש אתו את
המעיל ויתן עליו את האפד ויחגר אתו בחשב האפד ויאפד לו
בו: וישם עליו את החשן ויתן אל החשן את האורים ואת
התמים: וישם את המצנפת על ראשו וישם על המצנפת אל
מול פניו את ציץ הזהב נזר הקדש כאשר צוה יהוה את משה:
ויקח משה את שמן המשחה וימשח את המשכן ואת כל אשר
בו ויקדש אתם: ויז ממנו על המזבח שבע פעמים וימשח את
המזבח ואת כל כליו ואת הכיר ואת כנו לקדשם: ויצק משמן
המשחה על ראש אהרן וימשח אתו לקדשו: ויקרב משה את
בני אהרן וילבשם כתנת ויחגר אתם אבנט ויחבש להם
מגבעות כאשר צוה יהוה את משה: ויגש את פר החטאת
ויסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש פר החטאת: וישחט
ויקח משה את הדם ויתן על קרנות המזבח סביב באצבעו
ויחטא את המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח ויקדשהו

לכפר עליו: ויקח את כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת חלבהן ויקטר משה המזבחה: ואת הפר ואת ערו ואת בשרו ואת פרשו שרף באש מחוץ למחנה כאשר צוה יהוה את משה: ויקרב את איל העלה ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל: וישחט ויזרק משה את הדם על המזבח סביב: ואת האיל נתח לנתחיו ויקטר משה את הראש ואת הנתחים ואת הפדר: ואת הקרב ואת הכרעים רחץ במים ויקטר משה את כל האיל המזבחה עלה הוא לריח ניחח אשה הוא ליהוה כאשר צוה יהוה את משה: ויקרב את האיל השני איל המלאים ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל: וישחט ויקח משה מדמו ויתן על תנוך אזן אהרן הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית: ויקרב את בני אהרן ויתן משה מן הדם על תנוך אזנם הימנית ועל בהן ידם הימנית ועל בהן רגלם הימנית ויזרק משה את הדם על המזבח סביב: ויקח את החלב ואת האליה ואת כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת חלבהן ואת שוק הימין: ומסל המצות אשר לפני יהוה לקח חלת מצה אחת וחלת לחם שמן אחת ורקיק אחד וישם על החלבים ועל שוק הימין: ויתן את הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו וינף אתם תנופה לפני יהוה: ויקח משה אתם מעל

כפיהם ויקטר המזבחה על העלה מלאים הם לריח ניחח אשה
הוא ליהוה: ויקח משה את החזה ויניפהו תנופה לפני יהוה
מאיל המלאים למשה היה למנה כאשר צוה יהוה את משה:
ויקח משה משמן המשחה ומן הדם אשר על המזבח ויז על
אהרן על בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו ויקדש את אהרן
את בגדיו ואת בניו ואת בגדי בניו אתו: ויאמר משה אל אהרן
ואל בניו בשלו את הבשר פתח אהל מועד ושם תאכלו אתו
ואת הלחם אשר בסל המלאים כאשר צויתי לאמר אהרן ובניו
יאכלהו: והנותר בבשר ובלחם באש תשרפו: ומפתח אהל
מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלאיכם כי
שבעת ימים ימלא את ידכם: כאשר עשה ביום הזה צוה יהוה
לעשת לכפר עליכם: ופתח אהל מועד תשבו יומם ולילה
שבעת ימים ושמרתם את משמרת יהוה ולא תמותו כי כן
צויתי: ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה יהוה ביד
משה:

7. Exodus 2

וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי: ותהר האשה ותלד בן
ותרא אתו כי טוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים: ולא יכלה עוד
הצפינו ותקח לו תבת גמא ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה
את הילד ותשם בסוף על שפת היאר: ותתצב אחתו מרחק

לדעה מה יעשה לו: ותרד בת פרעה לרחץ על היאר ונערתיה הלכת על יד היאר ותרא את התבה בתוך הסוף ותשלח את אמתה ותקחה: ותפתח ותראהו את הילד והנה נער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי העברים זה: ותאמר אחתו אל בת פרעה האלך וקראתי לך אשה מינקת מן העברית ותינק לך את הילד: ותאמר לה בת פרעה לכי ותלך העלמה ותקרא את אם הילד: ותאמר לה בת פרעה היליכי את הילד הזה והינקהו לי ואני אתן את שכרך ותקח האשה הילד ותניקהו: ויגדל הילד ותבאהו לבת פרעה ויהי לה לבן ותקרא שמו משה ותאמר כי מן המים משיתהו: ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא אל אחיו וירא בסבלתם וירא איש מצרי מכה איש עברי מאחיו: ויפן כה וכה וירא כי אין איש ויך את המצרי ויטמנהו בחול: ויצא ביום השני והנה שני אנשים עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעך: ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו הלהרגני אתה אמר כאשר הרגת את המצרי ויירא משה ויאמר אכן נודע הדבר: וישמע פרעה את הדבר הזה ויבקש להרג את משה ויברח משה מפני פרעה וישב בארץ מדין וישב על הבאר: ולכהן מדין שבע בנות ותבאנה ותדלנה ותמלאנה את הרהטים להשקות צאן אביהן: ויבאו הרעים ויגרשום ויקם משה ויושען וישק את צאנם: ותבאנה אל רעואל אביהן ויאמר מדוע

מהרתן בא היום: ותאמרן איש מצרי הצילנו מיד הרעים וגם דלה דלה לנו וישק את הצאן: ויאמר אל בנתיו ואיו למה זה עזבתן את האיש קראן לו ויאכל לחם: ויואל משה לשבת את האיש ויתן את צפרה בתו למשה: ותלד בן ויקרא את שמו גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה: ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבדה ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים מן העבדה: וישמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב: וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים:

8. Leviticus 19

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אלהם קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם: איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני יהוה אלהיכם: אל תפנו אל האלילים ואלהי מסכה לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם: וכי תזבחו זבח שלמים ליהוה לרצנכם תזבחהו: ביום זבחכם יאכל וממחרת והנותר עד יום השלישי באש ישרף: ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה: ואכליו עונו ישא כי את קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך לקצר ולקט קצירך לא תלקט: וכרמך לא תעולל ופרט כרמך לא תלקט

לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם: לא תגנבו ולא
תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו: ולא תשבועו בשמי לשקר
וחללת את שם אלהיך אני יהוה: לא תעשק את רעך ולא תגזל
לא תלין פעלת שכיר אתך עד בקר: לא תקלל חרש ולפני עור
לא תתן מכשל ויראת מאלהיך אני יהוה: לא תעשו עול
במשפט לא תשא פני דל ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט
עמיתך: לא תלך רכיל בעמיד לא תעמד על דם רעך אני יהוה:
לא תשנא את אחיך בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא
עליו חטא: לא תקם ולא תטר את בני עמך ואהבת לרעך כמוך
אני יהוה: את חקתי תשמרו בהמתך לא תרביע כלאים שדך
לא תזרע כלאים ובגד כלאים שעטנו לא יעלה עליך: ואיש כי
ישכב את אשה שכבת זרע והוא שפחה נחרפת לאיש והפדה
לא נפדתה או חפשה לא נתן לה בקרת תהיה לא יזמתו כי לא
חפשה: והביא את אשמו ליהוה אל פתח אהל מועד איל
אשם: וכפר עליו הכהן באיל האשם לפני יהוה על חטאתו
אשר חטא ונסלח לו מחטאתו אשר חטא: וכי תבאו אל הארץ
ונטעתם כל עץ מאכל וערלתם ערלתו את פריו שלש שנים
יהיה לכם ערלים לא יאכל: ובשנה הרביעת יהיה כל פריו קדש
הלולים ליהוה: ובשנה החמישת תאכלו את פריו להוסיף לכם
תבואתו אני יהוה אלהיכם: לא תאכלו על הדם לא תנחשו ולא

תעוננו: לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקנד:
ושרט לנפש לא תתנו בבשרכם וכתבת קעקע לא תתנו בכס
אני יהוה: אל תחלל את בתך להזנותה ולא תזנה הארץ
ומלאה הארץ זמה: את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני
יהוה: אל תפנו אל האבת ואל הידענים אל תבקשו לטמאה
בהם אני יהוה אלהיכם: מפני שיבה תקום והדרת פני זקן
ויראת מאלהיך אני יהוה: וכי יגור אתך גר בארצכם לא תונו
אתו: כאזרח מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם ואהבת לו כמוד
כי גרים הייתם בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: לא תעשו עול
במשפט במדה במשקל ובמשורה: מאזני צדק אבני צדק איפת
צדק והין צדק יהיה לכם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי
אתכם מארץ מצרים: ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי
ועשיתם אתם אני יהוה:

9. Deuteronomy 32

האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי: יערף כמטר
לקחי תזל כטל אמרתי כשעירם עלי דשא וכרביבים עלי עשב:
כי שם יהוה אקרא הבו גדל לאלהינו: הצור תמים פעלו כי כל
דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא: שחת לו לא
בניו מומם דור עקש ופתלתל: ה ליהוה תגמלו זאת עם נבל
ולא חכם הלוא הוא אביך קנד הוא עשך ויכננד: זכר ימות

עולם בינו שנות דור ודור שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך:
בהנחל עליון גוים בהפרידו בני אדם יצב גבלת עמים למספר
בני ישראל: כי חלק יהוה עמו יעקב חבל נחלתו: ימצאהו
בארץ מדבר ובתהו ילל ישמן יסבבנהו יבוננהו יצרנהו כאישון
עינו: כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף יפרש כנפיו יקחהו ישאהו
על אברתו: יהוה בדד ינחנו ואין עמו אל נכר: ירכבהו על
במותי [במתי] ארץ ויאכל תנובת שדי וינקהו דבש מסלע
ושמן מחלמיש צור: חמאת בקר וחלב צאן עם חלב כרים
ואילים בני בשן ועתודים עם חלב כליות חטה ודם ענב תשתה
חמר: וישמן ישרון ויבעט שמנת עבית כשית ויטש אלוה עשהו
וינבל צור ישעתו: יקנאהו בזרים בתועבת יכעיסהו: יזבחו
לשדים לא אלה אלהים לא ידעום חדשים מקרב באו לא
שערום אבתיכם: צור ילדך תשי ותשכח אל מחללך: וירא
יהוה וינאץ מכעס בניו ובנתיו: ויאמר אסתירה פני מהם אראה
מה אחרייתם כי דור תהפכת המה בנים לא אמן במ: הם
קנאוני בלא אל כעסוני בהבליהם ואני אקניאם בלא עם בגוי
נבל אכעיסם: כי אש קדחה באפי ותיקד עד שאול תחתית
ותאכל ארץ ויבלה ותלהט מוסדי הרים: אספה עלימו רעות
חצי אכלה במ: מזי רעב ולחמי רשף וקטב מרירי ושן בהמות
אשלח במ עם חמת זחלי עפר: מחוץ תשכל חרב ומחדרים

אימה גם בחור גם בתולה יונק עם איש שיבה: אמרתי
אפאיהם אשביתה מאנוש זכרם: לולי כעס אויב אגור פן ינכרו
צרימו פן יאמרו ידינו רמה ולא יהוה פעל כל זאת: כי גוי אבד
עצות המה ואין בהם תבונה: לו חכמו ישכילו זאת יבינו
לאחריתם: איכה ירדף אחד אלף ושנים יניסו רבבה אם לא כי
צורם מכרם ויהוה הסגירם: כי לא כצורנו צורם ואיבינו
פלילים: כי מגפן סדם גפנם ומשדמת עמרה ענבמו ענבי רוש
אשכלת מררת למו: חמת תנינם יינם וראש פתנים אכזר: הלא
הוא כמס עמדי חתם באוצרתי: לי נקם ושלם לעת תמוט רגלם
כי קרוב יום אידם וחש עתדת למו: כי ידין יהוה עמו ועל עבדיו
יתנחם כי יראה כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב: ואמר אי
אלהימו צור חסיו בו: אשר חלב זבחימו יאכלו ישתו יין נסיכם
יקומו ויעזרכם יהי עליכם סתרה: ראו עתה כי אני הוא
ואין אלהים עמדי אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא ואין
מידי מציל: כי אשא אל שמים ידי ואמרתי חי אנכי לעלם: אם
שנותי ברק חרבי ותאחז במשפט ידי אשיב נקם לצרי
ולמשנאי אשלם: אשכיר חצי מדם וחרבי תאכל בשר מדם
חלל ושביה מראש פרעות אויב: הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו
יקום ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו: ויבא משה וידבר את
כל דברי השירה הזאת באזני העם הוא והושע בן נון: ויכל

משה לדבר את כל הדברים האלה אל כל ישראל: ויאמר
אלהם שימו לבבכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום
אשר תצום את בניכם לשמר לעשות את כל דברי התורה
הזאת: כי לא דבר רק הוא מכם כי הוא חייכם ובדבר הזה
תאריכו ימים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה
לרשתה: וידבר יהוה אל משה בעצם היום הזה לאמר: עלה
אל הר העברים הזה הר נבו אשר בארץ מואב אשר על פני
ירחו וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל לאחזה:
ומת בהר אשר אתה עלה שמה והאסף אל עמיד כאשר מת
אהרן אחיך בהר ההר ויאסף אל עמיו: על אשר מעלתם בי
בתוך בני ישראל במי מריבת קדש מדבר צן על אשר לא
קדשתם אותי בתוך בני ישראל: כי מנגד תראה את הארץ
ושמה לא תבוא אל הארץ אשר אני נתן לבני ישראל:

10. Exodus 18

וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה אלהים
למשה ולישראל עמו כי הוציא יהוה את ישראל ממצרים:
ויקח יתרו חתן משה את צפרה אשת משה אחר שלוחיה:
ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר גר הייתי בארץ
נכריה: ושם האחד אליעזר כי אלהי אבי בעזרי ויצלני מחרב
פרעה: ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל משה אל המדבר

אשר הוא חנה שם הר האלהים: ויאמר אל משה אני חתנד
יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה עמה: ויצא משה לקראת
חתנו וישתחו וישק לו וישאלו איש לרעהו לשלום ויבאו
האהלה: ויספר משה לחתנו את כל אשר עשה יהוה לפרעה
ולמצרים על אודת ישראל את כל התלאה אשר מצאתם בדרך
ויצלם יהוה: ויחד יתרו על כל הטובה אשר עשה יהוה לישראל
אשר הצילו מיד מצרים: ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר הציל
אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל את העם מתחת יד
מצרים: עתה ידעתי כי גדול יהוה מכל האלהים כי בדבר אשר
זדו עליהם: ויקח יתרו חתן משה עלה וזבחים לאלהים ויבא
אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חתן משה לפני האלהים:
ויהי ממחרת וישב משה לשפט את העם ויעמד העם על משה
מן הבקר עד הערב: וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה
לעם ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עשה לעם מדוע אתה
יושב לבדך וכל העם נצב עליך מן בקר עד ערב: ויאמר משה
לחתנו כי יבא אלי העם לדרש אלהים: כי יהיה להם דבר בא
אלי ושפטתי בין איש ובין רעהו והודעתי את חקי האלהים
ואת תורתיו: ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה
עשה: נבל תבל גם אתה גם העם הזה אשר עמך כי כבד ממך
הדבר לא תוכל עשהו לבדך: עתה שמע בקלי איעצך ויהי

אלהים עמד היה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את
הדברים אל האלהים: והזהרתה אתה את החקים ואת
התורת והודעת להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר
יעשון: ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי
אמת שנאי בצע ושמת עליהם שרי אלפים שרי מאות שרי
חמשים ושרי עשרת: ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר
הגדל יביאו אליך וכל הדבר הקטן ישפטו הם והקל מעליך
ונשאו אתך: אם את הדבר הזה תעשה וצוך אלהים ויכלת
עמד וגם כל העם הזה על מקמו יבא בשלום: וישמע משה
לקול חתנו ויעש כל אשר אמר: ויבחר משה אנשי חיל מכל
ישראל ויתן אתם ראשים על העם שרי אלפים שרי מאות שרי
חמשים ושרי עשרת: ושפטו את העם בכל עת את הדבר
הקשה יביאון אל משה וכל הדבר הקטן ישפוטו הם: וישלח
משה את חתנו וילך לו אל ארצו:

Chacham

11. Numbers 6

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם איש או אשה כי יפלא לנדר נזיר להזיר ליהוה: מיין
ושכר יזיר חמץ יין וחמץ שכר לא ישתה וכל משרת ענבים לא
ישתה וענבים לחים ויבשים לא יאכל: כל ימי נזרו מכל אשר

יעשה מגפן היין מחרצנים ועד זג לא יאכל: כל ימי נדר נזרו
תער לא יעבר על ראשו עד מלאת הימם אשר יזיר ליהוה
קדש יהיה גדל פרע שער ראשו: כל ימי הזירו ליהוה על נפש
מת לא יבא: לאביו ולאמו לאחיו ולאחתו לא יטמא להם
במתם כי נזר אלהיו על ראשו: כל ימי נזרו קדש הוא ליהוה:
וכי ימות מת עליו בפתע פתאם וטמא ראש נזרו וגלח ראשו
ביום טהרתו ביום השביעי יגלחנו: וביום השמיני יבא שתי
תרים או שני בני יונה אל הכהן אל פתח אהל מועד: ועשה
הכהן אחד לחטאת ואחד לעלה וכפר עליו מאשר חטא על
הנפש וקדש את ראשו ביום ההוא: והזיר ליהוה את ימי נזרו
והביא כבש בן שנתו לאשם והימים הראשנים יפלו כי טמא
נזרו: וזאת תורת הנזיר ביום מלאת ימי נזרו יביא אתו אל פתח
אהל מועד: והקריב את קרבנו ליהוה כבש בן שנתו תמים
אחד לעלה וכבשה אחת בת שנתה תמימה לחטאת ואיל אחד
תמים לשלמים: וסל מצות סלת חלת בלולת בשמן ורקיקי
מצות משחים בשמן ומנחתם ונסכיהם: והקריב הכהן לפני
יהוה ועשה את חטאתו ואת עלתו: ואת האיל יעשה זבח
שלמים ליהוה על סל המצות ועשה הכהן את מנחתו ואת
נסכו: וגלח הנזיר פתח אהל מועד את ראש נזרו ולקח את
שער ראש נזרו ונתן על האש אשר תחת זבח השלמים: ולקח

הכהן את הזרע בשלה מן האיל וחלת מצה אחת מן הסל ורקיק מצה אחד ונתן על כפי הנזיר אחר התגלחו את נזרו: והניף אותם הכהן תנופה לפני יהוה קדש הוא לכהן על חזה התנופה ועל שוק התרומה ואחר ישתה הנזיר יין: זאת תורת הנזיר אשר ידר קרבנו ליהוה על נזרו מלבד אשר תשיג ידו כפי נדרו אשר ידר כן יעשה על תורת נזרו: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל אמור להם: יברכך יהוה וישמרך: יאר יהוה פניו אליך ויחנך: ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום: ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם:

12. Numbers 35

וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר: צו את בני ישראל ונתנו ללויים מנחלת אחזתם ערים לשבת ומגרש לערים סביבתיהם תתנו ללויים: והיו הערים להם לשבת ומגרשיהם יהיו לבהמתם ולרכשם ולכל חיתם: ומגרשי הערים אשר תתנו ללויים מקיר העיר וחוצה אלף אמה סביב: ומדתם מחוץ לעיר את פאת קדמה אלפים באמה ואת פאת נגב אלפים באמה ואת פאת ים אלפים באמה ואת פאת צפון אלפים באמה והעיר בתוך זה יהיה להם מגרשי הערים: ואת הערים אשר תתנו ללויים את שש ערי המקלט אשר תתנו לנס

שמה הרצח ועליהם תתנו ארבעים ושתיים עיר: כל הערים אשר תתנו ללויים ארבעים ושמונה עיר אתהן ואת מגרשיהן: והערים אשר תתנו מאחזת בני ישראל מאת הרב תרבו ומאת המעט תמעיטו איש כפי נחלתו אשר ינחלו יתן מעריו ללויים: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם עברים את הירדן ארצה כנען: והקריתם לכם ערים ערי מקלט תהיינה לכם ונס שמה רצח מכה נפש בשגגה: והיו לכם הערים למקלט מגאל ולא ימות הרצח עד עמדו לפני העדה למשפט: והערים אשר תתנו שש ערי מקלט תהיינה לכם: את שלש הערים תתנו מעבר לירדן ואת שלש הערים תתנו בארץ כנען ערי מקלט תהיינה: לבני ישראל ולגר ולתושב בתוכם תהיינה שש הערים האלה למקלט לנוס שמה כל מכה נפש בשגגה: ואם בכלי ברזל הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח: ואם באבן יד אשר ימות בה הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח: או בכלי עץ יד אשר ימות בו הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח: גאל הדם הוא ימית את הרצח בפגעו בו הוא ימיתנו: ואם בשנאה יהדפנו או השליך עליו בצדיה וימת: או באיבה הכהו בידו וימת מות יומת המכה רצח הוא גאל הדם ימית את הרצח בפגעו בו: ואם בפתע בלא איבה הדפו או השליך עליו כל כלי בלא צדיה: או בכל אבן

אשר ימות בה בלא ראות ויפל עליו וימת והוא לא אויב לו ולא
 מבקש רעתו: ושפטו העדה בין המכה ובין גאל הדם על
 המשפטים האלה: והצילו העדה את הרצח מיד גאל הדם
 והשיבו אתו העדה אל עיר מקלטו אשר נס שמה וישב בה עד
 מות הכהן הגדל אשר משח אתו בשמן הקדש: ואם יצא יצא
 הרצח את גבול עיר מקלטו אשר ינוס שמה: ומצא אתו גאל
 הדם מחוץ לגבול עיר מקלטו ורצח גאל הדם את הרצח אין לו
 דם: כי בעיר מקלטו ישב עד מות הכהן הגדל ואחרי מות
 הכהן הגדל ישוב הרצח אל ארץ אחזתו: והיו אלה לכם לחקת
 משפט לדרתיכם בכל מושבתיכם: כל מכה נפש לפי עדים
 ירצח את הרצח ועד אחד לא יענה בנפש למות: ולא תקחו
 כפר לנפש רצח אשר הוא רשע למות כי מות יומת: ולא תקחו
 כפר לנוס אל עיר מקלטו לשוב לשבת בארץ עד מות הכהן:
 ולא תחניפו את הארץ אשר אתם בה כי הדם הוא יחניף את
 הארץ ולא ארץ לא יכפר לדם אשר שפך בה כי אם בדם שפכו:
 ולא תטמא את הארץ אשר אתם יושבים בה אשר אני שכן
 בתוכה כי אני יהוה שכן בתוך בני ישראל:

13. Deuteronomy 15

מקץ שבע שנים תעשה שמטה: וזה דבר השמטה שמוט כל
 בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא יגש את רעהו ואת אחיו

כי קרא שמטה ליהוה: את הנכרי תגש ואשר יהיה לך את אחיך תשמט ידך: אפס כי לא יהיה בך אביון כי ברכך יברכך יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה: רק אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום: כי יהוה אלהיך ברכך כאשר דבר לך והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט ומשלת בגוים רבים ובך לא ימשלו: כי יהיה בך אביון מאחד אחיך באחד שעריך בארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ את ידך מאחיק האביון: כי פתח תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו די מחסרו אשר יחסר לו: השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה ורעה עינדך באחיק האביון ולא תתן לו וקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא: נתון תתן לו ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברכך יהוה אלהיך בכל מעשך ובכל משלח ידך: כי לא יחדל אביון מקרב הארץ על כן אנכי מצוך לאמר פתח תפתח את ידך לאחיק לעניך ולאבינדך בארצך: כי ימכר לך אחיק העברי או העבריה ועבדך שש שנים ובשנה השביעת תשלחנו חפשי מעמך: וכי תשלחנו חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם: העניק תעניק לו מצאנד ומגרנד ומיקבד אשר ברכך יהוה אלהיך תתן לו: וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויפדך

יהוה אלהיך על כן אנכי מצוך את הדבר הזה היום: והיה כי
יאמר אליך לא אצא מעמך כי אהבך ואת ביתך כי טוב לו
עמך: ולקחת את המרצע ונתתה באזנו ובדלת והיה לך עבד
עולם ואף לאמתך תעשה כן: לא יקשה בעינך בשלחך אתו
חפשי מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך שש שנים וברכך
יהוה אלהיך בכל אשר תעשה: כל הבכור אשר יולד בבקרך
ובצאנך הזכר תקדיש ליהוה אלהיך לא תעבד בבכר שורך ולא
תגז בכור צאנך: לפני יהוה אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום
אשר יבחר יהוה אתה וביתך: וכי יהיה בו מוס פסח או עור כל
מוס רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך: בשעריך תאכלנו הטמא
והטהור יחדו כצבי וכאיל: רק את דמו לא תאכל על הארץ
תשפכנו כמים:

14. Genesis 34

ותצא דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות בבנות הארץ:
וירא אתה שכם בן חמור החוי נשיא הארץ ויקח אתה וישכב
אתה ויענה: ותדבק נפשו בדינה בת יעקב ויאהב את הנער
וידבר על לב הנער: ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר קח לי
את הילדה הזאת לאשה: ויעקב שמע כי טמא את דינה בתו
ובניו היו את מקנהו בשדה והחרש יעקב עד באם: ויצא חמור
אבי שכם אל יעקב לדבר אתו: ובני יעקב באו מן השדה

כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד כי נבלה עשה
בישראל לשכב את בת יעקב וכן לא יעשה: וידבר חמור אתם
לאמר שכם בני חשקה נפשו בבתכם תנו נא אתה לו לאשה:
והתחתנו אתנו בנתיכם תתנו לנו ואת בנתינו תקחו לכם:
ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם שבו וסחרוה והאחזו בה:
ויאמר שכם אל אביה ואל אחיה אמצא חן בעיניכם ואשר
תאמרו אלי אתן: הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר
תאמרו אלי ותנו לי את הנער לאשה: ויענו בני יעקב את שכם
ואת חמור אביו במרמה וידברו אשר טמא את דינה אחתם:
ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת את אחתנו
לאיש אשר לו ערלה כי חרפה הוא לנו: אך בזאת נאות לכם
אם תהיו כמנו להמל לכם כל זכר: ונתנו את בנתינו לכם ואת
בנתיכם נקח לנו וישבנו אתכם והיינו לעם אחד: ואם לא
תשמעו אלינו להמול ולקחנו את בתנו והלכנו: וייטבו דבריהם
בעיני חמור ובעיני שכם בן חמור: ולא אחר הנער לעשות
הדבר כי חפץ בבת יעקב והוא נכבד מכל בית אביו: ויבא
חמור ושכם בנו אל שער עירם וידברו אל אנשי עירם לאמר:
האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו בארץ ויסחרו אתה
והארץ הנה רחבת ידים לפניהם את בנתם נקח לנו לנשים ואת
בנתינו נתן להם: אך בזאת יאתו לנו האנשים לשבת אתנו

להיות לעם אחד בהמול לנו כל זכר כאשר הם נמלים: מקנהם וקנינם וכל בהמתם הלוא לנו הם אך נאותה להם וישבו אתנו: וישמעו אל חמור ואל שכם בנו כל יצאי שער עירו וימלו כל זכר כל יצאי שער עירו: ויהי ביום השלישי בהיותם כאבים ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו ויבאו על העיר בטח ויהרגו כל זכר: ואת חמור ואת שכם בנו הרגו לפי חרב ויקחו את דינה מבית שכם ויצאו: בני יעקב באו על החללים ויבזו העיר אשר טמאו אחותם: את צאנם ואת בקרם ואת חמריהם ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה לקחו: ואת כל חילם ואת כל טפם ואת נשיהם שבו ויבזו ואת כל אשר בבית: ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם אתי להבאישני בישב הארץ בכנעני ובפרזי ואני מתי מספר ונאספו עלי והכוני ונשמדתי אני וביתי: ויאמרו הכזונה יעשה את אחותנו:

15. Exodus 12

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר: החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה: דברו אל כל עדת ישראל לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו להם איש שה לבית אבת שה לבית: ואם ימעט הבית מהית משה ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו במכסת נפשת איש לפי אכלו תכסו על השה: שה תמים זכר בן שנה יהיה לכם מן הכבשים ומן

העזים תקחו: והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל בין הערבים: ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזת ועל המשקוף על הבתים אשר יאכלו אתו בהם: ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי אש ומצות על מררים יאכלהו: אל תאכלו ממנו נא ובשל מבשל במים כי אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבו: ולא תותירו ממנו עד בקר והנתר ממנו עד בקר באש תשרפו: וככה תאכלו אתו מתניכם חגרים נעליכם ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא ליהוה: ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה: והיה הדם לכם לאת על הבתים אשר אתם שם וראיתי את הדם ופסחתי עלכם ולא יהיה בכם נגף למשחית בהכתי בארץ מצרים: והיה היום הזה לכם לזכרון וחגתם אתו חג ליהוה לדרתיכם חקת עולם תחגהו: שבעת ימים מצות תאכלו אך ביום הראשון תשביתו שאר מבתיכם כי כל אכל חמץ ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראשון עד יום השבעי: וביום הראשון מקרא קדש וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם: ושמרתם את המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאותיכם מארץ

מצרים ושמרתם את היום הזה לדרתיכם חקת עולם: בראשן בארבעה עשר יום לחדש בערב תאכלו מצת עד יום האחד ועשרים לחדש בערב: שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל בגר ובאזרח הארץ: כל מחמצת לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מצות: ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אלהם משכו וקחו לכם צאן למשפחתיכם ושחטו הפסח: ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר בסף והגעתם אל המשקוף ואל שתי המזוזות מן הדם אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר: ועבר יהוה לנגף את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזות ופסח יהוה על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגף: ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם: והיה כי תבאו אל הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם את העבדה הזאת: והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם: ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו: וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן עשו: והי בחצי הלילה ויהוה הכה כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה:

ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה גדלה
במצרים כי אין בית אשר אין שם מת: ויקרא למשה ולאהרן
לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל ולכו
עבדו את יהוה כדברכם: גם צאנכם גם בקרכם קחו כאשר
דברתם ולכו וברכתם גם אתי: ותחזק מצרים על העם למהר
לשלחם מן הארץ כי אמרו כלנו מתים: וישא העם את בצקו
טרם יחמץ משארתם צררת בשמלתם על שכמם: ובני ישראל
עשו כדבר משה וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלת:
ויהוה נתן את חן העם בעיני מצרים וישאלום וינצלו את
מצרים: ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה כשש מאות אלף
רגלי הגברים לבד מטף: וגם ערב רב עלה אתם וצאן ובקר
מקנה כבד מאד: ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת
מצות כי לא חמץ כי גרשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה וגם
צדה לא עשו להם: ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים
שלשים שנה וארבע מאות שנה: ויהי מקץ שלשים שנה
וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות יהוה
מארץ מצרים: ליל שמרים הוא ליהוה להוציאם מארץ מצרים
הוא הלילה הזה ליהוה שמרים לכל בני ישראל לדרתם: ויאמר
יהוה אל משה ואהרן זאת חקת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו:
וכל עבד איש מקנת כסף ומלתה אתו אז יאכל בו: תושב

ושכיר לא יאכל בו: בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבית מן
הבשר חוצה ועצם לא תשברו בו: כל עדת ישראל יעשו אתו:
וכי יגור אתך גר ועשה פסח ליהוה המול לו כל זכר ואז יקרב
לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל ערל לא יאכל בו: תורה אחת
יהיה לאזרח ולגר הגר בתוכם: ויעשו כל בני ישראל כאשר
צוה יהוה את משה ואת אהרן כן עשו: ויהי בעצם היום הזה
הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם:

16. Leviticus 7

וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא: במקום אשר ישחטו את
העלה ישחטו את האשם ואת דמו יזרק על המזבח סביב: ואת
כל חלבו יקריב ממנו את האליה ואת החלב המכסה את
הקרב: ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על
הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכלית יסירנה: והקטיר
אתם הכהן המזבחה אשה ליהוה אשם הוא: כל זכר בכהנים
יאכלנו במקום קדוש יאכל קדש קדשים הוא: כחטאת כאשם
תורה אחת להם הכהן אשר יכפר בו לו יהיה: והכהן המקריב
את עלת איש עור העלה אשר הקריב לכהן לו יהיה: וכל מנחה
אשר תאפה בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מחבת לכהן
המקריב אתה לו תהיה: וכל מנחה בלולה בשמן וחרבה לכל
בני אהרן תהיה איש כאחיו: וזאת תורת זבח השלמים אשר

יקריב ליהוה: אם על תודה יקריבנו והקריב על זבח התודה
חלות מצות בלולת בשמן ורקימי מצות משחים בשמן וסלת
מרבכת חלת בלולת בשמן: על חלת לחם חמץ יקריב קרבנו
על זבח תודת שלמיו: והקריב ממנו אחד מכל קרבן תרומה
ליהוה לכהן הזרק את דם השלמים לו יהיה: ובשר זבח תודת
שלמיו ביום קרבנו יאכל לא יניח ממנו עד בקר: ואם נדר או
נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו את זבחו יאכל וממחרת והנותר
ממנו יאכל: והנותר מבשר הזבח ביום השלישי באש ישרף:
ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה
המקריב אתו לא יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת ממנו
עונה תשא: והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש ישרף
והבשר כל טהור יאכל בשר: והנפש אשר תאכל בשר מזבח
השלמים אשר ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא
מעמיה: ונפש כי תגע בכל טמא בטמאת אדם או בבהמה
טמאה או בכל שקץ טמא ואכל מבשר זבח השלמים אשר
ליהוה ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: וידבר יהוה אל משה
לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר כל חלב שור וכשב ועז לא
תאכלו: וחלב נבלה וחלב טרפה יעשה לכל מלאכה ואכל לא
תאכלהו: כי כל אכל חלב מן הבהמה אשר יקריב ממנה אשה
ליהוה ונכרתה הנפש האכלת מעמיה: וכל דם לא תאכלו בכל

מושבתיכם לעוף ולבהמה: כל נפש אשר תאכל כל דם
ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: וידבר יהוה אל משה לאמר:
דבר אל בני ישראל לאמר המקריב את זבח שלמיו ליהוה יביא
את קרבנו ליהוה מזבח שלמיו: ידיו תביאינה את אשי יהוה
את החלב על החזה יביאנו את החזה להניף אתו תנופה לפני
יהוה: והקטיר הכהן את החלב המזבחה והיה החזה לאהרן
ולבניו: ואת שוק הימין תתנו תרומה לכהן מזבחי שלמיכם:
המקריב את דם השלמים ואת החלב מבני אהרן לו תהיה שוק
הימין למנה: כי את חזה התנופה ואת שוק התרומה לקחתי
מאת בני ישראל מזבחי שלמיהם ואתן אתם לאהרן הכהן
ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל: זאת משחת אהרן ומשחת
בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם לכהן ליהוה: אשר צוה יהוה
לתת להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל חקת עולם
לדרתם: זאת התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים
ולזבח השלמים: אשר צוה יהוה את משה בהר סיני ביום צותו
את בני ישראל להקריב את קרבניהם ליהוה במדבר סיני:

17. Deuteronomy 11

ואהבת את יהוה אלהיך ושמרת משמרתו וחקתיו ומשפטיו
ומצותיו כל הימים: וידעתם היום כי לא את בניכם אשר לא
ידעו ואשר לא ראו את מוסר יהוה אלהיכם את גדלו את ידו

החזקה וזרעו הנטויה: ואת אתתיו ואת מעשיו אשר עשה
בתוך מצרים לפרעה מלך מצרים ולכל ארצו: ואשר עשה
לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו אשר הציף את מי ים סוף על
פניהם ברדפם אחריכם ויאבדם יהוה עד היום הזה: ואשר
עשה לכם במדבר עד באכם עד המקום הזה: ואשר עשה
לדתן ולאבירם בני אליאב בן ראובן אשר פצתה הארץ את
פיה ותבלעם ואת בתיהם ואת אהליהם ואת כל היקום אשר
ברגליהם בקרב כל ישראל: כי עיניכם הראת את כל מעשה
יהוה הגדל אשר עשה: ושמרתם את כל המצוה אשר אנכי
מצוך היום למען תחזקו ובאתם וירשתם את הארץ אשר אתם
עברים שמה לרשתה: ולמען תאריכו ימים על האדמה אשר
נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם ולזרעם ארץ זבת חלב ודבש:
כי הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה לא כארץ מצרים הוא
אשר יצאתם משם אשר תזרע את זרעך והשקית ברגלך כגן
הירק: והארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ הרים
ובקעת למטר השמים תשתה מים: ארץ אשר יהוה אלהיך
דרש אתה תמיד עיני יהוה אלהיך בה מרשית השנה ועד
אחרית שנה: והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי
מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל
לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש

ואספת דגנך ותירשך ויצהרך: ונתתי עשב בשדך לבהמתך
ואכלת ושבעת: השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם
אלהים אחרים והשתחוויתם להם: וחרה אף יהוה בכם ועצר
את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה
ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם:
ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם
לאות על ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם: ולמדתם אתם את
בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך
ובקומך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך: למען ירבו ימיכם
וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם
כימי השמים על הארץ: כי אם שמר תשמרון את כל המצוה
הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשתה לאהבה את יהוה
אלהיכם ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו: והוריש יהוה את כל
הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים ועצמים מכם: כל
המקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם יהיה מן המדבר והלבנון
מן הנהר נהר פרת ועד הים האחרון יהיה גבלכם: לא יתיצב
איש בפניכם פחדכם ומוראכם יתן יהוה אלהיכם על פני כל
הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם: ראה אנכי נתן
לפניכם היום ברכה וקללה: את הברכה אשר תשמעו אל
מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום: והקללה אם

לא תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם: והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונתתה את הברכה על הר גרזים ואת הקללה על הר עיבל: הלא המה בעבר הירדן אחרי דרך מבוא השמש בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל אלוני מרה: כי אתם עברים את הירדן לבא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם אתה וישבתם בה: ושמרתם לעשות את כל החקים ואת המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום:

18. Numbers 9

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון לאמר: ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו: בארבעה עשר יום בחדש הזה בין הערבים תעשו אתו במועדו ככל חקתיו וככל משפטיו תעשו אתו: וידבר משה אל בני ישראל לעשת הפסח: ויעשו את הפסח בראשון בארבעה עשר יום לחדש בין הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל: ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכלו לעשת הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא: ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגרע לבלתי הקרב את

קרבן יהוה במעדו בתוך בני ישראל: ויאמר אלהם משה עמדו
ואשמעה מה יצוה יהוה לכם: וידבר יהוה אל משה לאמר:
דבר אל בני ישראל לאמר איש איש כי יהיה טמא לנפש או
בדרך רחקה לכם או לדרתיכם ועשה פסח ליהוה: בחדש
השני בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו אתו על מצות
ומררים יאכלהו: לא ישאירו ממנו עד בקר ועצם לא ישברו בו
ככל חקת הפסח יעשו אתו: והאיש אשר הוא טהור ובדרך לא
היה וחדל לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההוא מעמיה כי קרבן
יהוה לא הקריב במעדו חטאו ישא האיש ההוא: וכי יגור
אתכם גר ועשה פסח ליהוה כחקת הפסח וכמשפטו כן יעשה
חקה אחת יהיה לכם ולגר ולאזרח הארץ: וביום הקים את
המשכן כסה הענן את המשכן לאהל העדת ובערב יהיה על
המשכן כמראה אש עד בקר: כן יהיה תמיד הענן יכסנו
ומראה אש לילה: ולפי העלת הענן מעל האהל ואחרי כן יסעו
בני ישראל ובמקום אשר ישכן שם הענן שם יחנו בני ישראל:
על פי יהוה יסעו בני ישראל ועל פי יהוה יחנו כל ימי אשר
ישכן הענן על המשכן יחנו: ובהאריך הענן על המשכן ימים
רבים ושמרו בני ישראל את משמרת יהוה ולא יסעו: ויש אשר
יהיה הענן ימים מספר על המשכן על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה
יסעו: ויש אשר יהיה הענן מערב עד בקר ונעלה הענן בבקר

ונסעו או יומם ולילה ונעלה הענן ונסעו: או ימים או חדש או ימים בהאריך הענן על המשכן לשכן עליו יחנו בני ישראל ולא יסעו ובהעלתו יסעו: על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו את משמרת יהוה שמרו על פי יהוה ביד משה:

Zaken

19. Numbers 4

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: נשא את ראש בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם לבית אבתם: מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל בא לצבא לעשות מלאכה באהל מועד: זאת עבדת בני קהת באהל מועד קדש הקדשים: ובא אהרן ובניו בנסע המחנה והורדו את פרכת המסך וכסו בה את ארן העדת: ונתנו עליו כסוי עור תחש ופרשו בגד כליל תכלת מלמעלה ושמו בדיו: ועל שלחן הפנים יפרשו בגד תכלת ונתנו עליו את הקערת ואת הכפת ואת המנקית ואת קשות הנסך ולחם התמיד עליו יהיה: ופרשו עליהם בגד תולעת שני וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו את בדיו: ולקחו בגד תכלת וכסו את מנרת המאור ואת נרתיה ואת מלקחיה ואת מחתתיה ואת כל כלי שמנה אשר ישרתו לה בהם: ונתנו אתה ואת כל כליה אל מכסה עור תחש ונתנו על המוט: ועל מזבח הזהב יפרשו בגד תכלת וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו את

בדיו: ולקחו את כל כלי השרת אשר ישרתו במ בקדש ונתנו אל בגד תכלת וכסו אותם במכסה עור תחש ונתנו על המוט: ודשנו את המזבח ופרשו עליו בגד ארגמן: ונתנו עליו את כל כליו אשר ישרתו עליו בהם את המחתת את המזלגת ואת היעים ואת המזרקת כל כלי המזבח ופרשו עליו כסוי עור תחש ושמו בדיו: וכלה אהרן ובניו לכסת את הקדש ואת כל כלי הקדש בנסע המחנה ואחרי כן יבאו בני קהת לשאת ולא יגעו אל הקדש ומתו אלה משא בני קהת באהל מועד: ופקדת אלעזר בן אהרן הכהן שמן המאור וקטרת הסמים ומנחת התמיד ושמן המשחה פקדת כל המשכן וכל אשר בו בקדש ובכליו: וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: אל תכריתו את שבט משפחת הקהתי מתוך הלויים: וזאת עשו להם וחיו ולא ימתו בגשתם את קדש הקדשים אהרן ובניו יבאו ושמו אותם איש איש על עבדתו ואל משאו: ולא יבאו לראות כבלע את הקדש ומתו: וידבר יהוה אל משה לאמר: נשא את ראש בני גרשון גם הם לבית אבתם למשפחתם: מבן שלשים שנה ומעלה עד בן חמשים שנה תפקד אותם כל הבא לצבא צבא לעבד עבדה באהל מועד: זאת עבדת משפחת הגרשני לעבד ולמשא: ונשאו את יריעת המשכן ואת אהל מועד מכסהו ומכסה התחש אשר עליו מלמעלה ואת מסך פתח אהל מועד:

ואת קלעי החצר ואת מסך פתח שער החצר אשר על המשכן
ועל המזבח סביב ואת מיתריהם ואת כל כלי עבדתם ואת כל
אשר יעשה להם ועבדו: על פי אהרן ובניו תהיה כל עבדת בני
הגרשני לכל משאם ולכל עבדתם ופקדתם עליהם במשמרת
את כל משאם: זאת עבדת משפחת בני הגרשני באהל מועד
ומשמרתם ביד איתמר בן אהרן הכהן: בני מררי למשפחתם
לבית אבתם תפקד אתם: מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן
חמשים שנה תפקדם כל הבא לצבא לעבד את עבדת אהל
מועד: וזאת משמרת משאם לכל עבדתם באהל מועד קרשי
המשכן ובריחיו ועמודיו ואדניו: ועמודי החצר סביב ואדניהם
ויתדתם ומיתריהם לכל כליהם ולכל עבדתם ובשמת תפקדו
את כלי משמרת משאם: זאת עבדת משפחת בני מררי לכל
עבדתם באהל מועד ביד איתמר בן אהרן הכהן: ויפקד משה
ואהרן ונשיאי העדה את בני הקהתי למשפחתם ולבית אבתם:
מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא
לעבדה באהל מועד: ויהיו פקדיהם למשפחתם אלפים שבע
מאות וחמשים: אלה פקודי משפחת הקהתי כל העבד באהל
מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד משה: ופקודי בני
גרשון למשפחותם ולבית אבתם: מבן שלשים שנה ומעלה ועד
בן חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד: ויהיו

פקדיהם למשפחתם לבית אבתם אלפים ושש מאות ושלושים:
אלה פקודי משפחת בני גרשון כל העבד באהל מועד אשר
פקד משה ואהרן על פי יהוה: ופקודי משפחת בני מררי
למשפחתם לבית אבתם: מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן
חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד: ויהיו
פקדיהם למשפחתם שלשת אלפים ומאתים: אלה פקודי
משפחת בני מררי אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד
משה: כל הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל את
הלואים למשפחתם ולבית אבתם: מבן שלשים שנה ומעלה ועד
בן חמשים שנה כל הבא לעבד עבדת עבדה ועבדת משא
באהל מועד: ויהיו פקדיהם שמנת אלפים וחמש מאות
ושמנים: על פי יהוה פקד אותם ביד משה איש איש על עבדתו
ועל משאו ופקדיו אשר צוה יהוה את משה:

20. Exodus 9

ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת אליו כה אמר יהוה
אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני: כי אם מאן אתה לשלח
ועודך מחזיק בם: הנה יד יהוה הויה במקנך אשר בשדה
בסוסים בחמרים בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד: והפלה
יהוה בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות מכל לבני
ישראל דבר: וישם יהוה מועד לאמר מחר יעשה יהוה הדבר

הזה בארץ: ויעש יהוה את הדבר הזה ממחרת וימת כל מקנה מצרים וממקנה בני ישראל לא מת אחד: וישלח פרעה והנה לא מת ממקנה ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה ולא שלח את העם: ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו לכם מלא חפניכם פיח כבשן וזרקו משה השמימה לעיני פרעה: והיה לאבק על כל ארץ מצרים והיה על האדם ועל הבהמה לשחין פרח אבעבעת בכל ארץ מצרים: ויקחו את פיח הכבשן ויעמדו לפני פרעה ויזרקו אתו משה השמימה והיה שחין אבעבעת פרח באדם ובבהמה: ולא יכלו החרטמים לעמד לפני משה מפני השחין כי היה השחין בחרטום ובכל מצרים: ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה אל משה: ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני: כי בפעם הזאת אני שלח את כל מגפתי אל לבך ובעבדיך ובעמך בעבור תדע כי אין כמני בכל הארץ: כי עתה שלחתי את ידי ואך אותך ואת עמך בדבר ותכחד מן הארץ: ואולם בעבור זאת העמדתיך בעבור הראתך את כחי ולמען ספר שמי בכל הארץ: עודך מסתולל בעמי לבלתי שלחם: הנני ממטיר כעת מחר ברד כבד מאד אשר לא היה כמהו במצרים למן היום הוסדה ועד עתה: ועתה שלח העז את מקנך ואת כל אשר לך

בשדה כל האדם והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף
הביתה וירד עליהם הברד ומתו: הירא את דבר יהוה מעבדי
פרעה הניס את עבדיו ואת מקנהו אל הבתים: ואשר לא שם
לבו אל דבר יהוה ויעזב את עבדיו ואת מקנהו בשדה: ויאמר
יהוה אל משה נטה את ידך על השמים ויהי ברד בכל ארץ
מצרים על האדם ועל הבהמה ועל כל עשב השדה בארץ
מצרים: ויט משה את מטהו על השמים ויהוה נתן קלת וברד
ותהלך אש ארצה וימטר יהוה ברד על ארץ מצרים: ויהי ברד
ואש מתלקחת בתוך הברד כבד מאד אשר לא היה כמהו בכל
ארץ מצרים מאז היתה לגוי: ויך הברד בכל ארץ מצרים את
כל אשר בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל עשב השדה הכה
הברד ואת כל עץ השדה שבר: רק בארץ גשן אשר שם בני
ישראל לא היה ברד: וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן
ויאמר אלהים חטאתי הפעם יהוה הצדיק ואני ועמי הרשעים:
העתירו אל יהוה ורב מהית קלת אלהים וברד ואשלחה אתכם
ולא תספון לעמד: ויאמר אליו משה כצאתי את העיר אפרש
את כפי אל יהוה הקלות יחדלון והברד לא יהיה עוד למען
תדע כי ליהוה הארץ: ואתה ועבדיך ידעתי כי טרם תיראון
מפני יהוה אלהים: והפשתה והשערה נכתה כי השערה אביב
והפשתה גבעל: והחטה והכסמת לא נכו כי אפילת הנה: ויצא

משה מעם פרעה את העיר ויפרש כפיו אל יהוה ויחדלו
הקלות והברד ומטר לא נתך ארצה: וירא פרעה כי חדל
המטר והברד והקלת ויסף לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו: ויחזק
לב פרעה ולא שלח את בני ישראל כאשר דבר יהוה ביד
משה:

21. Numbers 27

ותקרבנה בנות צלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה
למשפחת מנשה בן יוסף ואלה שמות בנתיו מחלה נעה וחגלה
ומלכה ותרצה: ותעמדנה לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני
הנשיאם וכל העדה פתח אהל מועד לאמר: אבינו מת במדבר
והוא לא היה בתוך העדה הנועדים על יהוה בעדת קרח כי
בחטאו מת ובנים לא היו לו: למה יגרע שם אבינו מתוך
משפחתו כי אין לו בן תנה לנו אחזה בתוך אחי אבינו: ויקרב
משה את משפטן לפני יהוה: ויאמר יהוה אל משה לאמר: כן
בנות צלפחד דברת נתן נתן להם אחזת נחלה בתוך אחי
אביהם והעברת את נחלת אביהן להן: ואל בני ישראל תדבר
לאמר איש איש כי ימות ובן אין לו והעברתם את נחלתו לבתו: ואם
אין לו בת ונתתם את נחלתו לאחיו: ואם אין לו אחים ונתתם
את נחלתו לאחי אביו: ואם אין אחים לאביו ונתתם את נחלתו
לשאריו הקרב אליו ממשפחתו וירש אתה והיתה לבני ישראל

לחקת משפט כאשר צוה יהוה את משה: ויאמר יהוה אל משה עלה אל הר העברים הזה וראה את הארץ אשר נתתי לבני ישראל: וראיתה אתה ונאספת אל עמך גם אתה כאשר נאסף אהרן אחיך: כאשר מריתם פי במדבר צן במריבת העדה להקדישני במים לעיניהם הם מי מריבת קדש מדבר צן: וידבר משה אל יהוה לאמר: יפקד יהוה אלהי הרוחת לכל בשר איש על העדה: אשר יצא לפניהם ואשר יבא לפניהם ואשר יוציאם ואשר יביאם ולא תהיה עדת יהוה כצאן אשר אין להם רעה: ויאמר יהוה אל משה קח לך את יהושע בן נון איש אשר רוח בו וסמכת את ידך עליו: והעמדת אתו לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה וצויתה אתו לעיניהם: ונתתה מהודך עליו למען ישמעו כל עדת בני ישראל: ולפני אלעזר הכהן יעמד ושאל לו במשפט האורים לפני יהוה על פיו יצאו ועל פיו יבאו הוא וכל בני ישראל אתו וכל העדה: ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ויקח את יהושע ויעמדהו לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה: ויסמך את ידיו עליו ויצוהו כאשר דבר יהוה ביד משה:

22. Deuteronomy 12

אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהי אבתיך לך לרשתה כל הימים אשר אתם חיים על האדמה: אבד תאבדון את כל המקמות אשר עבדו שם הגוים

יבחר יהוה באחד שבטיך שם תעלה עלתיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוך: רק בכל אות נפשך תזבח ואכלת בשר כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל: רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכנו כמים: לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך ותירשך ויצהרדך ובכרת בקרד וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדבתיך ותרומת ידך: כי אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו אתה ובנדך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמחת לפני יהוה אלהיך בכל משלח ידך: השמר לך פן תעזב את הלוי כל ימך על אדמתך: כי ירחיב יהוה אלהיך את גבולך כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר כי תאווה נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל בשר: כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרד ומצאנך אשר נתן יהוה לך כאשר צויתך ואכלת בשעריך בכל אות נפשך: אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו הטמא והטהור יחדו יאכלנו: רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר: לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים: לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחריך כי תעשה הישר בעיני יהוה: רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא ובאת אל המקום אשר יבחר יהוה: ועשית עלתיך הבשר והדם על מזבח

יהוה אלהיך ודם זבחיך ישפך על מזבח יהוה אלהיך והבשר
תאכל: שמר ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוך
למען ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם כי תעשה הטוב והישר
בעיני יהוה אלהיך: כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים אשר אתה
בא שמה לרשת אותם מפניך וירשת אתם וישבת בארצם:
השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי השמדם מפניך ופן תדרש
לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם
ואעשה כן גם אני: לא תעשה כן ליהוה אלהיך כי כל תועבת
יהוה אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת בנותיהם
ישרפו באש לאלהיהם:

23. Deuteronomy 13

את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לא
תסף עליו ולא תגרע ממנו: כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום
ונתן אליך אות או מופת: ובא האות והמופת אשר דבר אליך
לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם: לא
תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חולם החלום ההוא כי
מנסה יהוה אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את יהוה
אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם: אחרי יהוה אלהיכם תלכו
ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקלו תשמעו ואתו תעבדו
ובו תדבקו: והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יזמת כי דבר

סרה על יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפדך
מבית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוה יהוה אלהיך ללכת
בה ובערת הרע מקרבך: כי יסיתך אחיך בן אמך או בנד או
בתך או אשת חיקך או רעד אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה
ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך: מאלהי
העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך או הרחקים ממך מקצה
הארץ ועד קצה הארץ: לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא
תחוס עינך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו: כי הרג תהרגנו
ידך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה: וסקלתו
באבנים ומת כי בקש להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציאך
מארץ מצרים מבית עבדים: וכל ישראל ישמעו ויראון ולא
יוספו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך: כי תשמע באחת עריך
אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר: יצאו אנשים בני
בליעל מקרבך וידיחו את ישבי עירם לאמר נלכה ונעבדה
אלהים אחרים אשר לא ידעתם: ודרשת וחקרת ושאלת היטב
והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך: הכה
תכה את ישבי העיר ההוא [ההיא] לפי חרב החרם אתה ואת
כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב: ואת כל שללה תקבץ אל
תוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל ליהוה
אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד: ולא ידבק בידך מאומה

מִן הַחֵרֶם לְמַעַן יָשׁוּב יְהוָה מִחֵרוֹן אַפּוֹ וְנָתַן לָךְ רַחֲמִים וּרְחַמְךָ
וְהִרְבַּדְתָּ כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְתִּיךָ: כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לְשַׁמֵּר אֶת כָּל מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אֲנִי מְצוּךְ הַיּוֹם לַעֲשׂוֹת הַיָּשָׁר
בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:

24. Numbers 3

וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת אֶהֱרָן וּמֹשֶׁה בְּיוֹם דִּבֶּר יְהוָה אֶת מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי:
וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי אֶהֱרָן הַבְּכוֹר נְדָב וְאַבְיָהוּא אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר:
אֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי אֶהֱרָן הַכֹּהֲנִים הַמְשַׁחִים אֲשֶׁר מֵלֵא יָדָם לְכַהֵן:
וַיִּמַּת נְדָב וְאַבְיָהוּא לְפָנֵי יְהוָה בַּהֲקָרְבָם אֲשֶׁר זָרָה לְפָנֵי יְהוָה
בְּמַדְבַּר סִינַי וּבָנִים לֹא הָיוּ לָהֶם וַיְכַהֵן אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר עַל פְּנֵי
אֶהֱרָן אַבְיָהוּם: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: הִקְרַב אֶת מִטֵּה לִוֵּי
וְהִעֲמַדְתָּ אֹתוֹ לְפָנֵי אֶהֱרָן הַכֹּהֵן וְשִׁרְתוּ אֹתוֹ: וּשְׁמַרוּ אֶת
מִשְׁמַרְתּוֹ וְאֵת מִשְׁמַרְתָּ כָּל הָעֵדָה לְפָנֵי אֱהֹל מוֹעֵד לְעַבְדֵּךְ אֶת
עַבְדַּת הַמִּשְׁכָּן: וּשְׁמַרוּ אֶת כָּל כְּלֵי אֱהֹל מוֹעֵד וְאֵת מִשְׁמַרְתַּת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לְעַבְדֵּךְ אֶת עַבְדַּת הַמִּשְׁכָּן: וְנָתַתָּה אֶת הַלְוִיִּם לְאַהֲרֹן
וּלְבָנָיו נְתוּנִים נְתוּנִים הֵמָּה לוֹ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְאֵת אֶהֱרָן וְאֵת
בָּנָיו תִּפְקַד וּשְׁמַרוּ אֶת כַּהֲנָתָם וְהָזֵר הַקָּרֵב יוֹמַת: וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְאַנִּי הִנֵּה לִקְחָתִי אֶת הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
תַּחַת כָּל בְּכוֹר פֶּטֶר רַחֵם מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּם: כִּי לִי כָּל
בְּכוֹר בְּיוֹם הַכְּתִי כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם הַקְּדַשְׁתִּי לִי כָּל בְּכוֹר

בישראל מאדם עד בהמה לי יהיו אני יהוה: וידבר יהוה אל משה במדבר סיני לאמר: פקד את בני לוי לבית אבתם למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה תפקדם: ויפקד אתם משה על פי יהוה כאשר צוה: ויהיו אלה בני לוי בשמתם גרשון וקהת ומררי: ואלה שמות בני גרשון למשפחתם לבני ושמעי: ובני קהת למשפחתם עמרם ויצהר חברון ועזיאל: ובני מררי למשפחתם מחלי ומושי אלה הם משפחת הלוי לבית אבתם: לגרשון משפחת הלבני ומשפחת השמעי אלה הם משפחת הגרשני: פקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה פקדיהם שבעת אלפים וחמש מאות: משפחת הגרשני אחרי המשכן יחנו ימה: ונשיא בית אב לגרשני אליסף בן לאל: ומשמרת בני גרשון באהל מועד המשכן והאהל מכסהו ומסך פתח אהל מועד: וקלעי החצר ואת מסך פתח החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריו לכל עבדתו: ולקהת משפחת העמרמי ומשפחת היצהרי ומשפחת החברני ומשפחת העזיאלי אלה הם משפחת הקהתי: במספר כל זכר מבן חדש ומעלה שמנת אלפים ושש מאות שמרי משמרת הקדש: משפחת בני קהת יחנו על ירך המשכן תימנה: ונשיא בית אב למשפחת הקהתי אליצפן בן עזיאל: ומשמרתם הארן והשלחן והמנרה והמזבח וכלי הקדש אשר ישרתו בהם והמסך וכל

עבדתו: ונשיא נשיאי הלוי אלעזר בן אהרן הכהן פקדת שמרי
משמרת הקדש: למררי משפחת המחלי ומשפחת המושי אלה
הם משפחת מררי: ופקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה
ששת אלפים ומאתים: ונשיא בית אב למשפחת מררי צוריאל
בן אביחיל על ירך המשכן יחנו צפנה: ופקדת משמרת בני
מררי קרשי המשכן ובריחיו ועמדיו ואדניו וכל כליו וכל
עבדתו: ועמדי החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם:
והחנים לפני המשכן קדמה לפני אהל מועד מזרחה משה
ואהרן ובניו שמרים משמרת המקדש למשמרת בני ישראל
והזר הקרב יומת: כל פקודי הלויים אשר פקד משה ואהרן על
פי יהוה למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה שנים ועשרים
אלף: ויאמר יהוה אל משה פקד כל בכר זכר לבני ישראל מבן
חדש ומעלה ושא את מספר שמתם: ולקחת את הלויים לי אני
יהוה תחת כל בכר בבני ישראל ואת בהמת הלויים תחת כל
בכור בבהמת בני ישראל: ויפקד משה כאשר צוה יהוה אתו
את כל בכר בבני ישראל: ויהי כל בכור זכר במספר שמות
מבן חדש ומעלה לפקדיהם שנים ועשרים אלף שלשה ושבעים
ומאתים: וידבר יהוה אל משה לאמר: קח את הלויים תחת כל
בכור בבני ישראל ואת בהמת הלויים תחת בהמתם והיו לי
הלויים אני יהוה: ואת פדויי השלשה והשבעים והמאתים

העדפים על הלויים מבכור בני ישראל: ולקחת חמשת חמשת שקלים לגלגלת בשקל הקדש תקח עשרים גרה השקל: ונתתה הכסף לאהרן ולבניו פדויי העדפים בהם: ויקח משה את כסף הפדיוס מאת העדפים על פדויי הלויים: מאת בכור בני ישראל לקח את הכסף חמשה וששים ושלוש מאות ואלף בשקל הקדש: ויתן משה את כסף הפדיוס לאהרן ולבניו על פי יהוה כאשר צוה יהוה את משה:

25. Deuteronomy 16

שמור את חדש האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך כי בחדש האביב הוציאך יהוה אלהיך ממצרים לילה: וזבחת פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם: לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפזון יצאת מארץ מצרים למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייד: ולא יראה לך שאר בכל גבלך שבעת ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לבקר: לא תוכל לזבח את הפסח באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך: כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב כבוא השמש מועד צאתך ממצרים: ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאהליך: ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת

ליהוה אלהיך לא תעשה מלאכה: שבעה שבעת תספר לך
מהחל חרמש בקמה תחל לספר שבעה שבעות: ועשית חג
שבעות ליהוה אלהיך מסת נדבת ידך אשר תתן כאשר יברכך
יהוה אלהיך: ושמחת לפני יהוה אלהיך אתה ובנד ובתך ועבדך
ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר
בקרבך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם: וזכרת
כי עבד היית במצרים ושמרת ועשית את החקים האלה: חג
הסכת תעשה לך שבעת ימים באספך מגרנד ומיקבד: ושמחת
בחגך אתה ובנד ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום
והאלמנה אשר בשעריך: שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך
במקום אשר יבחר יהוה כי יברכך יהוה אלהיך בכל תבואתך
ובכל מעשה ידיך והיית אך שמח: שלוש פעמים בשנה יראה
כל זכורך את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות
ובחג השבעות ובחג הסכות ולא יראה את פני יהוה ריקם:
איש כמתנת ידו כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך: שפטים
ושטרים תתן לך בכל שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך
לשבטיך ושפטו את העם משפט צדק: לא תטה משפט לא
תכיר פנים ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף
דברי צדיקים: צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את הארץ
אשר יהוה אלהיך נתן לך: לא תטע לך אשרה כל עץ אצל

מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה לך: ולא תקים לך מצבה אשר
שנא יהוה אלהיך:

26. Leviticus 21

ויאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרת
אלהם לנפש לא יטמא בעמיו: כי אם לשארו הקרב אליו לאמו
ולאביו ולבנו ולבתו ולאחיו: ולאחתו הבתולה הקרובה אליו
אשר לא היתה לאיש לה יטמא: לא יטמא בעל בעמיו להחלו:
לא יקרחה [יקרחו] קרחה בראשם ופאת זקנם לא יגלחו
ובבשרם לא ישרטו שרטת: קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו
שם אלהיהם כי את אשי יהוה לחם אלהיהם הם מקריבם והיו
קדש: אשה זנה וחללה לא יקחו ואשה גרושה מאישה לא
יקחו כי קדש הוא לאלהיו: וקדשתו כי את לחם אלהיך הוא
מקריב קדש יהיה לך כי קדוש אני יהוה מקדשכם: ובת איש
כהן כי תחל לזנות את אביה היא מחללת באש תשרף: והכהן
הגדול מאחיו אשר יוצק על ראשו שמן המשחה ומלא את ידו
ללבש את הבגדים את ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרס: ועל
כל נפשת מת לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא: ומן המקדש לא
יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו כי נזר שמן משחת אלהיו
עליו אני יהוה: והוא אשה בבתוליה יקח: אלמנה וגרושה
וחללה זנה את אלה לא יקח כי אם בתולה מעמיו יקח אשה:

ולא יחלל זרעו בעמיו כי אני יהוה מקדשו: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן לאמר איש מזרעך לדרתם אשר יהיה בו מום לא יקרב להקריב לחם אלהיו: כי כל איש אשר בו מום לא יקרב איש עור או פסח או חרס או שרוע: או איש אשר יהיה בו שבר רגל או שבר יד: או גבן או דק או תבלל בעינו או גרב או ילפת או מרוח אשך: כל איש אשר בו מום מזרע אהרן הכהן לא יגש להקריב את אשי יהוה מום בו את לחם אלהיו לא יגש להקריב: לחם אלהיו מקדשי הקדשים ומן הקדשים יאכל: אך אל הפרכת לא יבא ואל המזבח לא יגש כי מום בו ולא יחלל את מקדשי כי אני יהוה מקדשם: וידבר משה אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל:

27. Exodus 39

ומן התכלת והארגמן ותולעת השני עשו בגדי שרד לשרת בקדש ויעשו את בגדי הקדש אשר לאהרן כאשר צוה יהוה את משה: ויעש את האפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר: וירקעו את פחי הזהב וקצץ פתילים לעשות בתוך התכלת ובתוך הארגמן ובתוך תולעת השני ובתוך השש מעשה חשב: כתפת עשו לו חברת על שני קצוותו [קצותיו] חבר: וחשב אפדתו אשר עליו ממנו הוא כמעשהו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר כאשר צוה יהוה את משה:

ויעשו את אבני השהם מסבת משבצת זהב מפתחת פתוחי
חותם על שמות בני ישראל: וישם אתם על כתפת האפד אבני
זכרון לבני ישראל כאשר צוה יהוה את משה: ויעש את החשן
מעשה חשב כמעשה אפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני
ושש משזר: רבוע היה כפול עשו את החשן זרת ארכו זרת
רחבו כפול: וימלאו בו ארבעה טורי אבן טור אדם פטדה
וברקת הטור האחד: והטור השני נפך ספיר ויהלם: והטור
השלישי לשם שבו ואחלמה: והטור הרביעי תרשיש שהם
וישפה מוסבת משבצות זהב במלאתם: והאבנים על שמת בני
ישראל הנה שתים עשרה על שמתם פתוחי חתם איש על שמו
לשנים עשר שבט: ויעשו על החשן שרשרת גבלת מעשה עבת
זהב טהור: ויעשו שתי משבצת זהב ושתי טבעת זהב ויתנו את
שתי הטבעת על שני קצות החשן: ויתנו שתי העבתת הזהב
על שתי הטבעת על קצות החשן: ואת שתי קצות שתי
העבתת נתנו על שתי המשבצת ויתנם על כתפת האפד אל
מול פניו: ויעשו שתי טבעת זהב וישימו על שני קצות החשן
על שפתו אשר אל עבר האפד ביתה: ויעשו שתי טבעת זהב
ויתנם על שתי כתפת האפד מלמטה ממול פניו לעמת
מחברתו ממעל לחשב האפד: וירכסו את החשן מטבעתיו אל
טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על חשב האפד ולא יזח

החשן מעל האפד כאשר צוה יהוה את משה: ויעש את מעיל האפד מעשה ארג כליל תכלת: ופי המעיל בתוכו כפי תחרא שפה לפיו סביב לא יקרע: ויעשו על שולי המעיל רמוני תכלת וארגמן ותולעת שני משזר: ויעשו פעמני זהב טהור ויתנו את הפעמנים בתוך הרמנים על שולי המעיל סביב בתוך הרמנים: פעמן ורמן פעמן ורמן על שולי המעיל סביב לשרת כאשר צוה יהוה את משה: ויעשו את הכתנת שש מעשה ארג לאהרן ולבניו: ואת המצנפת שש ואת פארי המגבעת שש ואת מכנסי הבד שש משזר: ואת האבנט שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני מעשה רקם כאשר צוה יהוה את משה: ויעשו את ציץ נזר הקדש זהב טהור ויכתבו עליו מכתב פתוחי חותם קדש ליהוה: ויתנו עליו פתיל תכלת לתת על המצנפת מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה: ותכל כל עבדת משכן אהל מועד ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו: ויביאו את המשכן אל משה את האהל ואת כלליו קרסיו קרשיו בריחו [בריחיו] ועמדיו ואדניו: ואת מכסה עורת האילם המאדמים ואת מכסה ערת התחשים ואת פרכת המסך: את ארן העדת ואת בדיו ואת הכפרת: את השלחן את כל כליו ואת לחם הפנים: את המנרה הטהרה את נרתיה נרת המערכה ואת כל כליה ואת שמן המאור: ואת מזבח הזהב

ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח האהל:
את מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת
כל כליו את הכיר ואת כנו: את קלעי החצר את עמדיה ואת
אדניה ואת המסך לשער החצר את מיתריו ויתדתיה ואת כל
כלי עבדת המשכן לאהל מועד: את בגדי השרד לשרת בקדש
את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן: ככל אשר
צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל את כל העבדה: וירא
משה את כל המלאכה והנה עשו אתה כאשר צוה יהוה כן
עשו ויברך אתם משה:

28. Numbers 2

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: איש על דגלו באתת
לבית אבתם יחנו בני ישראל מנגד סביב לאהל מועד יחנו:
והחנים קדמה מזרחה דגל מחנה יהודה לצבאתם ונשיא לבני
יהודה נחשון בן עמינדב: וצבאו ופקדיהם ארבעה ושבעים אלף
ושש מאות: והחנים עליו מטה יששכר ונשיא לבני יששכר
נתנאל בן צוער: וצבאו ופקדיו ארבעה וחמשים אלף וארבע
מאות: מטה זבולן ונשיא לבני זבולן אליאב בן חלץ: וצבאו
ופקדיו שבעה וחמשים אלף וארבע מאות: כל הפקדים למחנה
יהודה מאת אלף ושמנים אלף וששת אלפים וארבע מאות
לצבאתם ראשנה יסעו: דגל מחנה ראובן תימנה לצבאתם

ונשיא לבני ראובן אליצור בן שדיאור: וצבאו ופקדיו ששה
וארבעים אלף וחמש מאות: והחונם עליו מטה שמעון ונשיא
לבני שמעון שלמיאל בן צורי שדי: וצבאו ופקדיהם תשעה
וחמשים אלף ושלוש מאות: ומטה גד ונשיא לבני גד אליסף בן
רעואל: וצבאו ופקדיהם חמשה וארבעים אלף ושש מאות
וחמשים: כל הפקדים למחנה ראובן מאת אלף ואחד וחמשים
אלף וארבע מאות וחמשים לצבאתם ושנים יסעו: ונסע אהל
מועד מחנה הלוי בתוך המחנת כאשר יחנו כן יסעו איש על
ידו לדגליהם: דגל מחנה אפרים לצבאתם ימה ונשיא לבני
אפרים אלישמע בן עמיהוד: וצבאו ופקדיהם ארבעים אלף
וחמש מאות: ועליו מטה מנשה ונשיא לבני מנשה גמליאל בן
פדהצור: וצבאו ופקדיהם שנים ושלשים אלף ומאתים: ומטה
בנימין ונשיא לבני בנימן אבידן בן גדעני: וצבאו ופקדיהם
חמשה ושלשים אלף וארבע מאות: כל הפקדים למחנה
אפרים מאת אלף ושמנת אלפים ומאה לצבאתם ושלשים
יסעו: דגל מחנה דן צפנה לצבאתם ונשיא לבני דן אחיעזר בן
עמישדי: וצבאו ופקדיהם שנים ושישים אלף ושבע מאות:
והחנים עליו מטה אשר ונשיא לבני אשר פגעיאל בן עכרן:
וצבאו ופקדיהם אחד וארבעים אלף וחמש מאות: ומטה נפתלי
ונשיא לבני נפתלי אחירע בן עינן: וצבאו ופקדיהם שלשה

וּחֲמִשִּׁים אֶלֶף וָאַרְבַּע מֵאוֹת: כָּל הַפְּקָדִים לְמַחֲנֵה דָן מֵאֵת אֶלֶף
וְשִׁבְעָה וּחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת לְאַחֲרָנָה יִסְעוּ לְדַגְלֵיהֶם:
אֵלֶּה פְּקוּדֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְבֵית אֲבֹתָם כָּל פְּקוּדֵי הַמַּחֲנֵה
לְצַבָּאתָם שֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף וְשִׁלְשֵׁת אֲלָפִים וְחֲמֵשׁ מֵאוֹת
וּחֲמִשִּׁים: וְהַלּוּיִם לֹא הִתְּפַקְדוּ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת מֹשֶׁה: וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת
מֹשֶׁה כִּן חָנוּ לְדַגְלֵיהֶם וְכֵן נִסְעוּ אִישׁ לְמִשְׁפַּחְתּוֹ עַל בֵּית
אֲבֹתָיו:

29. Genesis 44

וַיֵּצֵאוּ אֶת אֲשֶׁר עַל בֵּיתוֹ לֵאמֹר מֵלֵא אֶת אֲמַתְּחַת הָאֲנָשִׁים אֲכַל
כְּאֲשֶׁר יוֹכְלוֹן שָׂאת וְשִׁים כֶּסֶף אִישׁ בְּפִי אֲמַתְּחַתוֹ: וְאֵת גְּבִיעֵי
גְּבִיעַ הַכֶּסֶף תְּשִׂים בְּפִי אֲמַתְּחַת הַקְּטָן וְאֵת כֶּסֶף שִׁבְרוֹ וַיַּעַשׂ
כַּדְּבַר יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבֶּר: הַבֶּקֶר אֹר וְהָאֲנָשִׁים שִׁלְחוּ הֵמָּה
וְחִמְרֵיהֶם: הֵם יֵצְאוּ אֶת הָעִיר לֹא הִרְחִיקוּ וַיּוֹסֵף אָמַר לְאֲשֶׁר
עַל בֵּיתוֹ קוֹם רֹדֵף אַחֲרַי הָאֲנָשִׁים וְהִשְׁגַּתְּם וְאָמַרְתָּ אֱלֹהִים לְמָה
שָׁלַמְתָּם רַעַה תַּחַת טוֹבָה: הַלּוֹא זֶה אֲשֶׁר יִשְׁתָּה אַדְנֵי בּוֹ וְהוּא
נַחֵשׁ יִנְחַשׁ בּוֹ הֲרַעַתְּם אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם: וַיִּשְׁגַּם וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶת
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לְמָה יְדַבֵּר אַדְנֵי כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה
חֲלִילָה לְעַבְדֶּיךָ מַעֲשׂוֹת כַּדְּבַר הַזֶּה: הֵן כֶּסֶף אֲשֶׁר מִצְאָנוּ בְּפִי
אֲמַתְּחַתֵּינוּ הִשִּׁיבָנוּ אֵלֶיךָ מֵאֶרֶץ כְּנַעַן וְאִיךָ נִגְנַב מִבֵּית אַדְנֶיךָ

כסף או זהב: אשר ימצא אתו מעבדיך ומת וגם אנחנו נהיה
לאדני לעבדים: ויאמר גם עתה כדבריכם כן הוא אשר ימצא
אתו יהיה לי עבד ואתם תהיו נקים: וימהרו ויורדו איש את
אמתחתו ארצה ויפתחו איש אמתחתו: ויחפש בגדול החל
ובקטן כלה וימצא הגביע באמתחת בנימן: ויקרעו שמלתם
ויעמס איש על חמרו וישבו העירה: ויבא יהודה ואחיו ביתה
יוסף והוא עודנו שם ויפלו לפניו ארצה: ויאמר להם יוסף מה
המעשה הזה אשר עשיתם הלוא ידעתם כי נחש ינחש איש
אשר כמני: ויאמר יהודה מה נאמר לאדני מה נדבר ומה
נצטדק האלהים מצא את עון עבדיך הננו עבדים לאדני גם
אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו: ויאמר חלילה לי מעשות
זאת האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה לי עבד ואתם
עלו לשלום אל אביכם: ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר
נא עבדך דבר באזני אדני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוד
כפרעה: אדני שאל את עבדיו לאמר היש לכם אב או אח:
ונאמר אל אדני יש לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת ויותר
הוא לבדו לאמו ואביו אהבו: ותאמר אל עבדיך הורדהו אלי
ואשימה עיני עליו: ונאמר אל אדני לא יוכל הנער לעזב את
אביו ועזב את אביו ומת: ותאמר אל עבדיך אם לא ירד
אחיכם הקטן אתכם לא תספון לראות פני: ויהי כי עלינו אל

עבדך אבי ונגד לו את דברי אדני: ויאמר אבינו שבו שברו לנו
מעט אכל: ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן אתנו
וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן איננו אתנו:
ויאמר עבדך אבי אלינו אתם ידעתם כי שנים ילדה לי אשתי:
ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף וטרף ולא ראיתיו עד הנה:
ולקחתם גם את זה מעם פני וקרהו אסון והורדתם את שיבתי
ברעה שאלה: ועתה כבאי אל עבדך אבי והנער איננו אתנו
ונפשו קשורה בנפשו: והיה כראותו כי אין הנער ומת והורידו
עבדיך את שיבת עבדך אבינו ביגון שאלה: כי עבדך ערב את
הנער מעם אבי לאמר אם לא אביאנו אליך וחטאתי לאבי כל
הימים: ועתה ישב נא עבדך תחת הנער עבד לאדני והנער יעל
עם אחיו: כי איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה
ברע אשר ימצא את אבי: